

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 021606 18 Кж 3
Бања Лука, 16.05.2018. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Даниеле Миловановић и Обрена Бужанина, као чланова вијећа, уз учешће записничара Соње Матић, у кривичном предмету против оптужених М.Ш. и Н.Ђ., због кривичног дјела неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 3. у вези са ставом 2. и 1. Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о жалбама бранилаца оптужених М.Ш., адвоката М.М. из Б. и Н.Ђ., адвоката М.Р. из Б., изјављеним против рјешења Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 021606 18 Кв 4 од 25.04.2018. године, у сједници вијећа одржаној дана 16.05.2018. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбијају се, као неосноване, жалбе бранилаца оптужених М.Ш. и Н.Ђ. изјављене против рјешења Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 021606 18 Кв 4 од 25.04.2018. године.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 021606 18 Кв 4 од 25.04.2018. године, утврђено је да нису престали разлози за притвор против оптужених М.Ш. и Н.Ђ., против којих се води кривични поступак по оптужници Окружног јавног тужилаштва у Бањој Луци број Т13 0 КТ 0038362 17 од 15.02.2018. године, којом се терете за извршење кривичног дјела неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 3. у вези са ставом 2. и 1. Кривичног законика Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број 64/17, у даљем тексту: КЗ РС).

То рјешење донесено је у поступку контроле оправданости притвора, која се врши по истеку два мјесеца од дана доношења посљедњег рјешења о притвору, а због постојања притворског разлога из члана 197. став 1. тачка в) Закона о кривичном поступку Републике Српске (Службени гласник Републике Српске број 53/12 и 91/17, у даљем тексту: ЗКП РС).

Против тог рјешења жалбу су благовремено изјавили браниоци оптужених. Бранилац оптуженог М.Ш., адвокат М.М. из Б., жалбу је изјавио због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се побијано рјешење укине и предмет врати на поновно одлучивање или да се исто преиначи, тако што ће се оптуженом одредити нека од мјера забране и да се притвор укине, те оптужени пусти да се брани са слободе. Бранилац оптуженог Н.Ђ., адвокат М.Р. из Б. жалбу је изјавио због битних повреда одредаба кривичног поступка, са приједлогом да се побијано рјешење

укине и предмет врати на поновно одлучивање или да се исто преиначи тако што ће се оптужени пустити на слободу.

Разматрајући спис, побијано рјешење и жалбе, одлучено је као у изреци овог рјешења из сљедећих разлога:

Неосновани су приговори жалбе браниоца оптуженог Н.Ђ., да је побијано рјешење захваћено битним повредама одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС, јер нема противријечности изреке и разлога рјешења, а такође је побијано рјешење дало разлоге о свим одлучним чињеницама. Осим тога, овај суд наглашава да неразумљивост образложења рјешења није прописана као облик битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС, како то ова жалба погрешно истиче.

Неосновани су и жалбени приговори браниоца оптуженог Ђ. да је првостепено рјешење захваћено битним повредама одредаба кривичног поступка из члана 311. став 2. у вези са чланом 196. ЗКП РС. Наиме, одредба члана 196. ЗКП РС, на коју се бранилац у жалби позива, односи се на ситуације када се притвор одређује или продужава, када постоји обавеза тужиоца да поднесе образложени приједлог за одређивање, односно, продужење притвора. Међутим, у конкретном случају, се не ради о тим случајевима, већ се ради о контроли оправданости притвора након потврђивања оптужнице, што је регулисано одредбом члана 202. став 1. ЗКП РС. У складу са овом одредбом, након потврђивања оптужнице (уколико је према оптуженом одређен, односно продужен притвора), суд по службеној дужности врши контролу оправданости притвора, за што му није потребан никакав приједлог тужиоца, нити је суд у обавези да одржи рочиште у том поступку контроле оправданости притвора, како то погрешно сматра ова жалба.

Надаље, обе жалбе оспоравају правилност закључка првостепеног суда о постојању притворског разлога за продужење притвора из члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС.

Оцјењујући те приговоре, овај суд налази да су они неосновани.

Наиме, побијано рјешење правилно утврђује да постоје нарочите околности које оправдавају бојазан да ће оптужени поновити кривично дјело, имајући у виду да су исти раније више пута осуђивани, за различита кривична дјела, те да те раније изречене кривичне санкције нису оствариле сврху кажњавања, па када се ове чињенице доведу у везу са кривичним дјелом, за које се против оптужених води кривични поступак и за које постоји основана сумња да су га починили, као и са чињеницом да су обојица незапослени и да не остварују редовне приходе за своју егзистенцију, у цијелости се потврђује правилност закључка побијаног рјешења да постоје разлози за продужење притвора према оптуженима из разлога садржаног у одредби члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС.

Стога залагање жалби да се побијано рјешење укине и предмет врати на поновно одлучивање, односно да се исто преиначи и оптуженима укине притвор, односно да им се умјесто притвора, изрекну мјере забране, нису основана.

Из наведених разлога жалбе бранилаца оптужених је ваљало одбити као неосноване, а на основу одредбе члана 337. став 3. ЗКП РС и одлучити као у изреци овог рјешења.

Записничар
Соња Матић

Предсједница вијећа
Др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић